

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrta leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi so ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

Z novim letom prične „Slov. Gospodar“ svoj XXI. tečaj; prosimo torej dosedanje p. prijatelje in naročnike „Slov. Gospodarja“, nam ostanejo še za naprej zvesti ter obnove svojo naročbo o pravem času.

List stane za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrta leta pa 80 kr. Naročnina pošlje se najlepše po poštnih nakaznicah in vzprejema jo „upravništvo Slov. Gospodarja“ v tiskarni sv. Cirila koroške ulice hšt. 5.

Kdor je bil že doehmal naročnik „Slov. Gosp.“, olajša močno upravništvu delo, če prilipi staro adresu ali vsaj številko, ki stoji na desni strani njegove adrese, pripiše svojemu imenu, kedar obnavlja naročbo.

Upravništvo „Slov. Gospodarja.“

V morje večnosti!

Leto 1886 gre h koncu, le samo nekaj ur še, pa že smemo reči, da je leto 1886 bilo. Večnost je morje, veliko žrelo, ki je vedno odprto a kar enkrat požre, tega ne izpusti več nikoli. Isto velja za tekoče leto, nazaj se nam ne povrne tudi nikoli več.

Človek pa se torej nehoté vpraša: kaj mi je to leto bilo, kaj mi je prineslo ali morebiti tudi odneslo? Ako naj damo odgovor za naše bralce na to vprašanje, odgovora za njih vse posebej, pač priznamo radi, da tega nismo v stanu. Ta odgovor bode skorej gotovo pri vsakem drug, pri enem bode dober, pri drugem slab, pri tretjem srednji — enak bode malokje.

Skoraj vsak si je kaj s kraja tega leta obetal, marsikdo pa se je tudi česa bal, mi bi pa zato želeli, da je uni, kar si je obetal, tudi učakal, ta pa, da je srečno prestal, česar se ni ogniti mogel, saj želimo vsem le srečo.

Da se je to, tako po večjem, tudi našim bralcem izgodilo, za to imamo dosta upanja. Letošnje leto se je bilo namreč že v naprej razupilo ter se je celemu svetu neko gorjé na-

povedalo, ker je bila v njem nenavadno pozna velika noč in vsled nje tudi drugi prazniki. Hvala Bogu, to gorjé se ni izgodilo. To leto ni bilo dobro, ali tudi hudo ni bilo.

Gospodarji so s tem letom še skorej vsi kolikor toliko zadovoljni. Bogatih pridelkov sicer niso nikjer imeli, povsod se je več v spomladi kazalo, kakor se je poleti ali jeseni spravilo. Pri zrnju so brz povsodi zaostali, tako tudi pri vinu, le tu in tam so imeli dobro branje, iz večine pa je letos vina manj in tudi redko kje doseže lansko. Kjer imajo sadno drevje in kjer je bila letos vrsta za-nj, tam se jim je obneslo dobro in jim je marsikak goldinar vrglo. V tem pa leži za gospodarje resni opominj, naj gledajo na to, da si oskrbé sadnega drevja, ako imajo sveta, ki je količkaj ugoden za tisto. Njim, gotovo pa bode njih otrokom kedaj to na hvalo.

V sveti katoliški cerkvi je bilo tudi to leto veliko življenja. Imeli smo sveto leto in so se vsled tega po vseh škofijah obhajale posebne, izredne svečanosti. Kat. ljudstvo se je bilo, rekli bi, skoraj čez navado teh poprijelo in tako je dobil duh katoliške vere na novo in več moči. Sv. Oče so sklenili mir z Nemčijo, z železnim Bismarkom ter je sedaj ondi novo, veselo življenje nastalo. Zatirali so bili skozi dolgih 15 let sv. kat. cerkev, toda zatrli je niso. Naj bi bili še tako radi to dognali, višja, božja moč, ki jo drži, vidi se, kakor že prej sto- in stokrat drugod, tudi v tem boju svete cerkve z Nemčijo. Boj je bil golobice z orlom.

Na političnem obzorju viselo je celo leto megel in meglic, toda hvala Bogu plohe, vojske ni bilo. Še celo tačas, ko se je pri Bolgarih prekučivalo, ni se dala stara Evropa djati iz svojega miru ter je pustila Bolgare na miru, češ: kakor so si skuha juho, tako pa jo naj posrebajo. Na tej svoji juhi pa še srebajo le-ti vedno in nič še ji niso do dna. Knez Batenberški biva pač izven njih meje, toda ni še